

Tillägg
till Etappdagordern

N:o 9.

St. Michel, den 22 april 1918.

Etappbataljonernas uppgift.

Etappbataljonernas hufvudsakliga uppgift är bevakning af järnvägs- och andra förbindelselinjer i den mån de öfvergå i våra händer sedan fronttrupperna fördrifvit fienden. För att fronttrupper icke i onödan bindas vid vaktjänst i arméns rygg böra etappbataljonerna ombesörja:

1) att järnvägar, landsvägar, städer, större bysamhällen, broar, nederlag, magasin och andra viktiga inrättningar **noga bevakas**, tills de lokala skyddskårerna hinna ordnas, hvarefter dessa öfvertaga detta viktiga värf i den mån manskap finnes att tillgå.

2) Tillika böra de infånga i arméns rygg möjligen maroderande fientliga ströfkårer, eller enskilda rödgardister och andra brottslingar samt i fall af behof bevaka fångar, tills de kunna underkastas förhör och afsändas till ort som vederbör.

3) Bevaka samt förhindra misstänkliga personer besöka orten vare sig om natten eller om dagen samt, om spioner uppgifvas röra sig, bör vaktbefälhafvaren omedelbart utsända patrull för att infånga dem, anställa förhör och afgifva rapport öfver orsaken till anhållandet samt sända dem till ort som vederbör.

4) Göra sig underkunnig om alla vägar på orten så väl större som mindre, **hvert de leda** samt taga reda på inom området befintliga telefoner och telegrafinrättningar, vid hvilka vaktmanskap utställes i händelse af behof.

5) Tillse att ingen får röra sig inom området **utan tillståndsbiljett**. Härvid gälla blott tillståndsbiljetter utgifna af lokala staber och myndigheter samt militära institutioner.

6) Tillse att fienden icke kan i smyg samla vapen och sprängämnen för att konspirera samt främtaga vapnen af alla misstänkliga personer. Tillika bör öfvervakas att matvaror och pengar eller underrättelser icke lämnas till fienden.

7) Genom utsända patruller, isynnerhet efter mörkrets inbrott, öfvervaka att ingen skadar telefon- och telegraflinjer samt tillse att landsvägs- och järnvägsbroar och i allmänhet alla förbindelselinjer äro i skick.

8) Tillse att inom verksamhetsområdet fred och **god ordning** råda, såväl ute på landsvägar som i byarna. Dåligt lif och dryckenskap får icke tolereras.

9) Öfvervaka, att ingen vare sig natt eller dag kan gifva signaler åt fienden med händerna, flaggor (om natten med lyktor) eller andra redskap. Den som öfverraskas därvid, skjutes på stället.

10) I händelse af vågeld i bevakade byggnader, nederlag eller eljes i närheten af ståndsorten, bör omedelbart vidtagas energiska släckningsanstalter.

Vid undervisningen bör uppmärksamheten riktas på **att utryckningen sker snabbt** och släckningen verkställes **energiskt**. För släckning af eldsvådor utses hvarje dygn ett särskildt kommando.

Af ofvanstående framgår att etappbataljonernas uppgift är ytterst ansvarsfull, hvarför stor försiktighet bör iakttagas vid sammansättningen af bataljonerna så att blott fullt pålitliga element intagas, hvilka fatta betydelsen af sin uppgift.

Utom regelbundna och energiskt ledda front- och skjutöfningar bör vid undervisningen egnas speciell uppmärksamhet vid, att manskapet bibringas full vetskap om, hvad **vaktjänsten** förutsätter, hvilka skyldigheter och rättigheter en vaktpost har och hvad för honom är förbjudet, samt hvilka stränga straff, t. o. m. dödsstraff under krigstid tillämpas om han försummar sina åligganden.

Vaktpostens skyldigheter.

1) Vaktkarlen tillåtes icke att sätta eller lägga sig, lämna vapnet från sig, äta, dricka, röka, emottaga gåfvor, sofva, aflägsna sig från sin post eller sitt vaktområde och bör han noga känna till alla bestämmelser angående sin vaktpost. Under vakthållningen bör geväret bäras på axeln, eller om bajonetten icke är påskrufvad, under armen.

2) Den, som under sin vaktur tillåter något straffbart passera, straffas som om han själf gjort sig skyldig därtill och den, som låter muta sig, underkastas tukthusstraff.

3) Om vakten insjuknar på posten, får han icke aflägsna sig, utan bör han genom förbigående personer lämna bud åt vaktbefälhafvaren, hvilken äger aflösa honom.

4) Vakterna böra hindra förbigående eller dem som närma sig att passera genom ett **kort** och **beslutsamt** tillrop: „**Halt, vem där?**“ eller „**Halt, hvad är lösen?**“ om dylikt isynnerhet efter mörkrets inbrott fordras vid beträdandet af hans vaktområde.

5) Efter aflösningen bör vaktkarlen hos vaktbefälhafvaren inrapportera alla viktigare tilldragelser under tiden för hans vakthållning.

6) Vaktkarlen afger honnör genom att på vaktstället stå med gevär för fot i **gifakt**-ställning och genom vändning på hufvudet följa förmannen med ögonen. (I detta afseende lämnas senare närmare bestämmelser).

Aflösning af vakter.

Aflösning af vakter bör ske, så vidt möjligt är, vid sådan tidpunkt, att vaktmanskapet hinner äta innan vakthållningen vidtager.

Vaktpostens rättigheter.

Till vakthållning kommenderade äga rättighet att af eget initiativ anhålla civila och militärpersoner i följande fall:

1) Om någon anträffas vid brottslig handlings utförande.

2) Om anhållandet är nödvändigt för att skydda i vakternas vård anförtrodda personer eller gods.

3) Om vakten eller vakterna anfallas eller förolämpas och förolämpningarna upprepas.

4) Soldater, hvilka efter aftonuppropet röra sig ute utan permissionsbiljet eller annat officiellt intyg samt civila personer, hvilka icke hafva tillståndsbiljett att efter bestämt klockslag röra sig ute, om dylikt är förbjudet.

Eljes anhållas militär- och civilpersoner:

1) På vaktbefälhafvarens befallning.

2) På skriftlig order af krigsrätt eller dess medlemmar.

3) På anfordran af polismyndigheter eller tjänstemän, hvilkas uppgift är att förhindra eller ransaka brott.

4) Hvarje person kan anhållas utan order af domstol, om han öfverraskas vid utförandet af ett brott, om han eftersättes, eller, om han rymt.

Person anses anhållen, då man gifvit honom detta tillkänna genom att lägga handen på hans axel eller vidröra honom med vapnet. För den anhållna bör genast klargöras att vid försök till flyckt vapen komma att användas för att förhindra detta. Vapen och arbetsredskap frantagas honom. Öfverflödiga ord, förolämpningar och misshandel böra undvikas. Då en person, en gång bör anhållas, fullgöres detta om ock med användande af **våld**.

Vaktkarlen kvarhåller den anhållne under sträng bevakning och försöker genom förbipasserande underrätta vaktbefälhafvaren, hvilken omedelbart vidtager åtgärder att omhändertaga den anhållna. **Vakten får aldrig själf aflägsna sig från vaktposten för att konvojera den anhållna.**

Om bruk af vapen.

Militärvakter och väktare äro berättigade att bruka vapen:

1) Då de anfallas eller hotas, då någon motsätter sig dem antingen i handling eller genom hot — för att afvärja anfall eller bryta motstånd.

2) Då deras anfordran, att utlämna för anfall eller motstånd lämpliga eller eljes farliga vapen icke omndelbart åtlydes eller vid återtagande af öfverlämnade vapen — för att tvinga den skyldige till lydnad.

3) Då, i fall af formellt fängslande eller tillfälligt anhållande, den fängslade eller den, som öfverlämnats åt soldater för konvojering eller bevakning, flyr eller försöker fly.

4) För att skydda till bevakning anförtrodda personer eller gods.

Vapen får användas blott i den utsträckning, det är nödvändigt för att uppnå ändamålet. Skjutvapen användes då kallt vapen icke anses vara tillräckligt t. ex. då vakten stenas eller han hotas med skjutvapen. Om möjligt, bör vakten före han griper till vapen, gifva **energisk varning**. Bruket af vapen är yttersta medlet. Om ej annorlunda är bestämt ladda med patroner försedda vakter sina gevär först då de inse nödvändigheten att använda skjutvapen, eller då deras personliga säkerhet är i fara.

Missbruk vid vapnens användning, straffas strängt.

Ettappchefen

Öfverstelöjtnant R. Walden.

Afskriftens riktighet bestyrker:

B. Appelqvist.

=====

Christoph W. Widen

Christoph W. Widen